

ת"פ 30396/05/13 - מדינת ישראל נגד ל. ב.

בית משפט השלום בראשון לציון

17 מרץ 2014

ת"פ 30396-05-13 מדינת ישראל נ'
ב.(עציר)

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה
נגד
הנאשם
ל. ב.

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד זמנסקי

הנאשם וב"כ עו"ד שרון קינן

[פרוטוקול הושמט]

מזר דין

ראשית לכל ובפתח הדברים ראוי לפרט האמור בכתב האישום שבעובדותיו הודה הנאשם בדיון שהתקיים בפני ביום 2.9.13. ראוי לציין כי כתב האישום תוקן, לפיכך, אתייחס לעובדות כתב האישום המתוקן ולא למקורי.

ברקע העבירות בהן הודה הנאשם על פי כתב האישום, מצויות דמויות מספר- מצויות הנאשם, אישתו - המתלוננת, שלושת ילדי בני הזוג ואימו בת ה- 87 לערך בעת הרלוונטית לכתב האישום.

על פי האישום הראשון עולה שביום 11.5.13 סמוך לשעה 14:00 אחר הצהריים התגלה ויכוח קולני בין הנאשם לבין ד.ב. בנם של בני הזוג, יליד 1997 על רקע יחסו המועדף של הנאשם אל אימו על פני המתלוננת - אישתו. בהמשך לכך פנתה המתלוננת לנאשם וביקשה עזרתו להחזיר את אם הנאשם אשר התגוררה אותה עת בביתם לביתה של האם. בקשתה של המתלוננת באה על רקע הסבל שסובלים בני המשפחה, במיוחד הילדים הקטינים משהות סבתם בבית. אותה עת החלה אימו של הנאשם לקלל את המתלוננת והמתלוננת החזירה לה בקללות. הנאשם נטל פח ובו מטריות וניסה לתקוף באמצעותו את אישתו בכך שהשליך הפח לעברה מבלי שהפח פגע בה. סמוך לכך תקף הנאשם את אישתו בכך שהכה בצד ימין של פניה ודחף אותה באמצעות ידיו בחזה. המתלוננת נהדפה אל עבר פינת הסלון בבית ואז אחז

עמוד 1

הנאשם ונענע את גופה. כתוצאה מכך נגרמו לאשת הנאשם חבלות בדמות סימנים אדומים בלחי ימין וחזה. בנסיבות אלה אף איים הנאשם שלא כדין בגופה של אישתו באומרו לה "בגלל נשים כמוך רוצחים נשים". כמו כן אמר לה "אני ארצח אותך, אני אהרוג אותך, את מביאה אותי למצבים שאני ארצח אותך". עולה מתוך כך שעל פי האישום הראשון הורשע הנאשם בעבירות של נסיון תקיפת בן זוג בנסיבות מחמירות, תקיפת בן זוג בנסיבות מחמירות ואיומים.

על פי האישום השני, הורשע הנאשם בעבירה של איומים בכך שביום 10.5.13, דהיינו יום לפני האירועים שבאישום הראשון, סמוך לשעה 19:00 התקרב הנאשם לאישתו במרחק קצר ואמר לה "בגלל נשים כמוך יש רציחות".

על פי האישום השלישי, כשבועיים לפני מועד האישום הראשון, איים הנאשם על אישתו באומרו לה "בגלל נשים כמוך הבעלים שלהם רוצחים אותן".

על פי האישום הרביעי, הורשע הנאשם בעבירה של תקיפת קטין, רוצה לומר בנו ד.ב. יליד 1997 בכך שבעקבות ויכוח מילולי עימו על בסיס נקיין הבית נטל מגבת והכה באמצעותה בישבנו. אחר כך הורה הנאשם לבנו כי יצא מהבית.

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום במסגרת הסדר דיוני. על פי הסדר זה לאחר שהורשע הנאשם בעובדות כתב האישום, הודיעו הצדדים כי אין הסכמה באשר לעונש אלא הנאשם יופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר. בעקבות כך התקבלו 3 תסקירים משירות המבחן.

כאן המקום לציין באשר לתסקירים הללו. שני התסקירים הראשונים הם כפי המקובל בלשונו "תסקירים שליליים". בעיקרו של דבר, התסקירים שליליים משום שהנאשם מצמצם אחריותו, מביע עמדות נוקשות באשר ליחסו כלפי אישתו, פועל באופן שתלטיני וכוחני כלפי אישתו. מטבע הדברים לא מצאתי לצטט מובאות מתוך התסקירים, אך ההגדרה תסקירים שליליים ראויה להם. באשר לתסקיר השלישי אומר כי חלה תפנית משמעותית בהתייחסות ובהתרשמות שירות המבחן כלפי הנאשם.

סופו של דבר, בתסקיר השלישי הנ"ל המליצה קצינת המבחן מהנימוקים המפורטים בתסקיר ומהניתוח של הנתונים הרלוונטיים להטיל על הנאשם עונש של מאסר על תנאי בלבד.

בבוא בא כוח המאשימה לטעון לעונש נהג כפי המחויב על פי תיקון 113 לחוק העונשין והציע מתחמי ענישה באשר לכל אישום ואישום. סופו של דבר, עתר לבית המשפט להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל. עיקר טיעוני התביעה לעונש נעוץ בחומרת המעשים, דהיינו, עבירות אלימות של הנאשם כלפי בני משפחתו, לרבות ובמיוחד כלפי אישתו. טיעונה של התביעה נסמך גם על מדיניות הענישה הראויה והנכונה בעבירות של אלימות אדם כלפי בן זוגו, ואין צורך להכביר מילים הבסיס הרעיוני למדיניות ענישה זו. עוד יש לומר כי הוגש גליון הרשעות קודמות של הנאשם לפיו לפני כ- 4 שנים נדון הנאשם למאסר על תנאי בגין עבירת איומים מלפני למעלה מ- 6 שנים כלפי אישתו, המתלוננת בתיק שלפני. ב"כ המאשימה הסב את תשומת הלב כי התביעה שוחחה עם המתלוננת - אשת הנאשם באותו תיק לפיה הנאשם שולב בהליך טיפולי זוגי, לפיכך לא נשקפת סכנה ממנו.

ב"כ הנאשם ביקש לדחות עתירת המאשימה לעונש וביקש לאמץ המלצות שירות המבחן. בעיקרו של דבר נמסך ב"כ הנאשם על האמור בתסקיר, לרבות ובמיוחד על העובדה שהנאשם הוא היחיד אשר מטפל בכל בני משפחתו, לרבות ובמיוחד באישתו הסובלת מפגיעה בגזע המוח, נזקקת לטיפולים רפואיים קשים ביותר, הכוללים ניתוחים, כמו גם מצב גופני קשה ולפיכך, בסופו של ענין קובע ב"כ הנאשם כי הטלת עונש מאסר על הנאשם תהיה פגיעה במתלוננת דווקא כמו גם בבני משפחתו והעונש שיושת על הנאשם למעשה יושת על המתלוננת.

המקרה שלפני הוא מקרה קשה ביותר. גזירת הדין במשפט הפלילי, ואין צורך להכביר מילים ולהוסיף על אשר נאמר רבות היא מלאכה שיפוטית קשה. יש לעיתים מלאכה זו קשה שבעתיים. המקרה שלפני הוא מסוג אותם מקרים.

אין חולק על כך שבחינת מעשיו של הנאשם כמו שהם ועל פי לשון תיקון 113 העונש ההולם באשר למעשי ביצוע העבירות ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כמו גם מדיניות הענישה ובעיקר לצורך להגן על קורבן העבירה הוא עונש של מאסר בפועל כפי שלו עתר ב"כ המאשימה. לא מצאתי לקבוע מתחם ענישה לכל אישום ואישום כפי שאני סבור כי המקרה שלפני אף על פי שכתב האישום מורכב מ-4 אישומים הוא למעשה ענין אחד. והענין הוא אלימות שגילה הנאשם כלפי בני משפחתו, על רקע מוגדר והרקע הוא שהיית אימו של הנאשם בביתו והמתחים שיצרה שהייה זו. כאן המקום לציין תוך הדגשה כי אימו של הנאשם קשישה, בת 87 אותה עת, חולה אף היא במחלות שאינם פשוטות, לרבות אי ספיקת לב, נזקקת לטיפול רפואי צמוד, כמו גם לטיפול אישי, והנאשם הוא בנה היחיד. בנסיבות אלה, אימו של הנאשם נסמכת עליו. אשת הנאשם, המתלוננת, על פי מחלתה ומשום מחלתה נסמכת אף היא על הנאשם. לבני הזוג 3 ילדים קטינים והנאשם מטפל אף הוא בהם לפי שמשום מצבה הבריאותי הקשה של אישתו עול הטיפול בילדים נופל עליו.

עולה מן האמור לעיל, שהנאשם, בלי להקל ראש ולו בשמץ בחומרת מעשיו מצוי במעין סיר לחץ וכאן המקום להדגיש אין בכך כדי לקבל, להבין או להפנים מעשי אלימות של הנאשם כלפי בני משפחתו, אך אין להתעלם מהנסיבות. באותו ענין מצאתי לציין כי אין מדובר בנאשם צעיר לימים, אלא יליד 1950, דהיינו בין 64 בימים אלה, אשר משום הנסיבות הקשות הפסיק עבודתו וכל שעושה הוא בחיי היום יום זה לטפל בבני משפחתו.

בבואי לגזור דינו של הנאשם אינני יכול ונדמה כי אסור שביט משפט יעשה והוא יעצום עיניו. עצימת עיניים היא בענין אחד וזה אשר חוזות עיניי מדי דיון והיו דיונים רבים בבית משפט זה על הקשר ועל התלות העולים והניבטים נגד העיניים באשר ליחסו של הנאשם כלפי אישתו - המתלוננת. מראה העיניים מחזק באופן ברור ביותר האמור בתסקירי שירות המבחן.

אין ספק בכך כי השתת מאסר על הנאשם יהיה בה כדי פגיעה במתלוננת עצמה. ברור הוא שאין זה שיקול נחרץ להקל בדינו של אדם, שהרי אם קורבן העבירה תלוי בנאשם אין זה אומר שלנאשם הוקנתה חסינות שהרי אם נשקפת סכנה מצד הנאשם כלפי קורבנו ממילא אתה אומר שהטיפול בקורבן והתלות של הקורבן בנאשם נדחית הצידה. על פי העולה מתסקיר שירות המבחן הנאשם מגלה אמפתיה רבה והבנה כלפי אישתו וכלפי מעשיו בעבר. עולה עוד כי כיום לא נשקפת סכנה מצד הנאשם כלפי אישתו, אין מדובר באלימות שנוקט הנאשם כלפי אישתו. ההיפך מכך, כאמור לעיל כל שעסוק הנאשם הוא טיפול בה.

בשולי הדברים ולא משום שאין הדברים חשובים, אומר כי בגין מעשי הנאשם היה הנאשם עצור תקופה לא קצרה, ולאחר ששוחרר הוגבלה חירותו והוא שוחרר בתנאים מגבילים והכל לתקופה ארוכה.

ומכאן לעקרונות תיקון 113 לחוק העונשין. לצערנו הרב, לדעתי, בתיקון 113 מצויה אי בהירות. סעיף 40 ג' לחוק קובע כיצד יקבע בית המשפט מתחם עונש הולם ועיקר הדברים הוא בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. מכאן מופנים אנו לסעיף 40 ט' שכותרתו "נסיבות הקשורות בביצוע עבירה". עיון בסעיף זה יגלה ענין תמוה במקצת. בין המצוי בסעיף זה אין בנמצא נסיבות אישיות של הנאשם ושל משפחתו. נמצא אפוא, כי אם הולכים אנו אחר תיקון 113 יש לקבוע העונש ההולם מתוך המתחם ולא מעבר למתחם או בלא שנסיבותיו האישיות של הנאשם כמו גם נסיבותיה של אישתו קורבן העבירה ישפיעו על המתחם. אני סבור כי אין זה ראוי. אני סבור כי היה ראוי שנסיבות אישיות מיוחדות של נאשם כגון נסיבות של מקרה זה יהיה בהם כדי להשפיע על עצם המתחם.

מכל מקום, על פי תיקון 113 הנ"ל ניתן לחרוג ממתחם הענישה על פי עיקרון השיקום. ככל שאני מעיין באמור בתסקיר שירות המבחן וכוונתי לתסקיר האחרון שהוגש סמוך לפני הדיון דהיום אני מוצא כי בתסקיר זה עולה באופן ברור מרכיב השיקום בענישה. ואף אם מתחם העונש העולה במקרה שלפני הוא מאסר בפועל ממש, בין אם בחודשים במספר מצומצם או במספר רב יותר, אני סבור שניתן לעשות שימוש בתסקיר על מנת לחרוג לקולא ממתחם הענישה.

סוף דבר, לנוכח הנסיבות המיוחדות של המקרה שלפני, לרבות ובמיוחד האמור בתסקיר שירות המבחן מיום 12.3.14, אני קובע כי אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

5 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור הנאשם עבירה שיש עימה מרכיב של אלימות כלפי גוף אדם, לרבות איומים.

לנוכח הנסיבות המיוחדות של המקרה, לרבות ובמיוחד נסיבות כלכליות של הנאשם ובני משפחתו, לא מצאתי להשית על הנאשם עונש של קנס. אומר גם זאת ככל שהשית עונש קנס ממילא יהיה בכך פגיעה כלכלית במשפחת הנאשם ובמתלוננת עצמה - אישתו ומכך יש להימנע.

אני מחייב הנאשם לחתום התחייבות בסך 2,000 ₪ לפיה אם יעבור עבירה של פגיעה בגוף אדם לרבות איומים תוך 3 שנים מהיום ישלם הסכום.

לא יחתום על התחייבות כאמור, יאסר למשך 7 ימים.

ניתנת בזאת ארכה עד ליום 25.3.14 לחתימה על התחייבות.

ככל שהופקד סכום כסף כערובה לשחרור הנאשם הרי הסכום יוחזר לידי ב"כ הנאשם, עו"ד שרון קינן.

עותק מגזר הדין יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום.

**ניתנה והודעה היום ט"ו אדר ב
תשע"ד, 17/03/2014 במעמד
הנוכחים.
אברהם הימן, סגן נשיאה**

הוקלד על ידי פּעֵתִינָאִי